

ljenih srečk v nekoliko minutah do zadnje razprodalo. — Po završeni tomboli razvila se je pravcata »židana volja« ob petju in tamburanju, a še več je v tej točki pripomoglo in nanese sladko vinčee, res neizrekljivo prijetnega »žmaha«, in za le-to vrlino zasluži krčmar g. Reicher vsestransko priznanje, ker je dal tako pristnega in gladkega »na pipo«. Ob bodrilnih govorih so kaj brzo preminule predpolnočne ure; jeli smo se razhajati. Najdalje so pač vstrajali vrli gostje. Hvala jim na tem mestu za prijazni obisk. Priznalno moramo tudi omeniti, da sta našo zabavo počastila s svojo prisotnostjo oba domača gospoda duhovnika, kar nam je bilo zelo drago. V obče se je po vdeležbi vseh strank tukaj v kraju jasno dokazalo, da smo v svojem narodnem čutovanju, mišljenju, stremljenju in delovanju složni, enodušni ter vsak hip pripravljeni poseči si medsebojno v roke, da tem lažje zmagamo težavno delo v teženju za blaginjo našega naroda. Moramo pa tudi v tem duhu vstrajati in prodirati po geslu našega bralnega društva vedno naprej. Da se razvidi uspeh prirejene tombole, usojamo si tem potom javno izjaviti, da je odbor bralnega društva po odbitku stroškov za dobitke vložil v pošto hranilnico 200 K, kateri znesek se po priloženem čistemu dobičku druge tombole dne 3. listopada uporabi v označeni blagotvorni namen. Živeli darovalci, živeli gostje! — Ob enem smo prejeli naslednjo zahvalo od Sv. Barbare: Podpisani odbor izjavlja tem potom vsem blagosrčnim darovalcem, kateri so drage volje dali svoje prispevke bodisi v denarju ali v naturalijah za dobrodelno tombolo, najtopleje zahvalo. V denarju so podarili: baron pl. Kübeck 20 K, kaplan g. Šorn 10 K, g. Kaiser 5 K, dr. Fichtenau 4 K, dr. Jurtela 10 K, prof. Zelenik 10 K, dr. Horvat 10 K, gosp. M. Brenič 10 K, dr. Brumen 4 K, g. Šulfink 10 K, g. Bogomil Ulrich 4 K, gđna Kräber 3 K, slav. hranilno in posojilno društvo v Ptuj 50 K, g. Pinterič, gospa Ana Rakuš po 2 K; g. Bahorič, o kapl. Žirovnik, gosp. Lorber Miran, g. Skuhala, gosp. Slavinec po 1 K. Vsem plati Bog! — Odbor bralnega društva »Naprej« pri Sv. Barbari v Halozah.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

P. Efrem Majcen, naš slovenski rojak iz Prihove, postal je gvardijan v kapucinskem samostanu v Hartbergu.

Osebnost G. dr. Fran Pikl, odvetnik v Kozjem, se preseli v Kamnik. Srečen pot!

Častni občan občine Cirberg pri Sv. Lj. nad Mariborom je postal č. g. duh. svet. in župnik Matija Kelemina.

Ogenj. Dne 22. t. m. je zgorelo v Dobrovcih sedem hiš in sicer posestnikom Mih. Postnak, Josip Reich, Gregor Palič, Jakob Faleš, Ivan Marinič, Gregor Sagadin, Franc Pivec. Zažgal je iz hudobnosti 13letni Jakob Fras. — Isti dan je zgorel v Slov. Bistrici kozolec in skedenj župana Alberta Stigerja.

Starotržani, Šmartinčani, Pamečani, pozor! Volk je že v naši čredi. Nasprotniki so že okoli 40 slovenskih otrok med nami nalovili za svojo šolo. S kakimi pretvezami, izveste iz dopisa: »Starotržanom in sosedom v resen prevdarek.«

V Jarenini se bo igra »Egiptovski Jožef« še dvakrat predstavljala in sicer v soboto dne 28. septembra in v nedeljo dne 29. sept., obakrat ob 7 uri zvečer. Pridite v najobilnejšem številu k igri vsi, ki zadnjič še niste imeli prilike videti, kako izvrstno se obnašajo naši mladeniči na gledališčnem odru. To je igra, katero bi naj videli tudi solarji. Stariši, vzemite jih seboj. Sosedje jareninski, pridite tudi vi!

Franc Schütz — obsojen. Dne 23. t. m. bil pri okrajni sodnji v Mariboru znani širjevatelj in prodajalec »Stajerca«, Franc

Schütz, trgovec pri Sv. Trojici v Slov. gor., obsojen na 10 K kazni ali pa 24 ur zapora. Heil!

Zakonska ljubezen. Poročali smo, da je Janeza Krepeka njegova žena pri Sv. Petru pod Mariborom na Malo mašo sunila v Dravo. Tako se je govorilo. Sedaj pa izvem, da je Janez Krepek ponesrečil. Ker mu je žena očitala njegovo ljubezen do pijače, udaril je za njo, a pri tem izgubil ravnotežje in se zvrnil v Dravo. Žena ga je hotela rešiti, toda ni mogla več.

Mladi napadalci. V ljudskem vrtu sta dva, komaj 16letna delavca napadla desetletnega učenca ljudske šole Maksa Peterliča, ter mu vzela 60 vin. Mlada mojstra sta se djala pod ključ.

Nesrečen begunec. Dne 17. t. m. se je mizarški pomočnik Anton Silhaček v neki tukajšnji gestilni pošteno najedel in napil, potem pa vzel skrivoma klobuk pod pazduho ter hotel brez plačila — pobegniti. Toda roka pravice v osebi mestnega policaja ga je prišla za vrat in uljudni policaj ponudil mu je tudi brezplačno stanovanje — kajho.

Blagoslovljenje šole v Trbovljah. Dne 19. t. m. se je blagoslovilo v Trbovljah novo šolsko poslopje. Navzoči so bili dvorni svetnik Taubenberg iz Gradca, celjski okrajni glavar baron Apfaltrern in brežiški okrajni glavar baron Vistarini. Otroci so prednašali večinoma nemške pesmi. Tako se godi na naših slovenskih šolah! In take reči se dogajajo na Spodnjem Štajarskem zmeraj bolj pogosto!

Dobrna pri Celju. Dne 1. septembra smo imeli veliko ljudsko veselico in pri tej priliki delili so se tudi šopki s trobojnicami. Nek fant je s takim šopkom prišel v gostilno in oštir, katerega dobro poznate, strgal mu je šopek s trobojnico vred raz obleko. Govori se, da je dobil fant potem en liter piva. Če mu je teknilo, se ne ve, a vprašam, kje je slovenski ponos in fantovski značaj? Morebiti bo nekaterim odprlo oči!

Dobrnski fant.

Iz Rečice v Savinjski dolini. Znani socijalni demokrat Vid Pehlin je razžalil zborovalce kat. polit. društva dne 21. julija t. l. Bil je imenovan pri sodišču v Gornjem gradu dne 6. avgusta t. l. oproščen, toda pri prizivni obravnavi v Celju 14. t. m. je bilo okrožno sodišče drugih mislij, kakor gornjegrajski gospod adjunkt, ter je poslalo Vida na 48 ur kaše pihat in ričeta jest.

Politično društvo v Slovenjegraškem okraju na noge! Ali ne vidiš nevarnosti? Prirejuj shode v vsakem kotičku našega okraja: v Staremtrgu, v Šmartnem, v Podgorju, v Pamečah itd. Samo pravočasno moraš vse naznaniti, ne v zadnjem trenutku. Več tednov poprej! Saj vidiš, da v eden kraj ne pridejo vsi na shod. Govornikov ne bo manjkalo, saj je mnogo takih med nami, ki so videli višje šole. Tudi mnogo kmetov imamo, katerim ni jezik priraščen. Če se pakdo ni govornik, bode se izuril. Politično društvo naj živi, nikar pa ne spi!

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. g. kapelani: Anton Pinterič iz Ponikve v Ruše, Andrej Bračič iz Ruš na Ponikvo, Malajner Karl od Sv. Tomaža pri Ormožu v Črešnice pri Slov. Bistrici. Na novo nastavljeni so č. g. novomašniki: Franc Štuhec k Sv. Tomažu pri Ormožu, Jakob Rauter na Pilštanj, Anton Novak v Dramlje. Č. g. Franc Vidmajer je dobil župnijo na Gornji Polškavi.

Celjska policija. Iz Celja se nam piše: Opozorjeni na našo vestno policijo po notici v zadnji številki, poročamo Vam, da je ob priliki, ko so se Slovenci vračali iz Šmarja, prigovarjal neki policaj, okoli njega stoječim Nemcem, da naj zapojejo »Wacht am Rhein«. Čez to imamo priče. Naša zahteva je: celjska policija mora biti podržavljena.

Več Slovencev.

Od Marije Snežne na Velki. Prav redko kedaj se bere v »Slov. Gospodarja« iz tega kraja kaj in kadar se naznani kaj od Marije Snežne, pa še tedaj nič veselega. Kakor

neusmiljena smrt pobira in nemilo udriha po različnih krajih slovenskih, tako tudi pri nas ne prizanese nikomur. Kakor kosa podira na polju rožo za rožo, tako tukaj pri nas pada mlado bitje za mladim bitjem v črni grob. V št. 52. se nam je naznanilo, da je umrl edini sin pridnih kmečkih starišev Janez Perko, star 32 let, in potem za njim zopet dne 2. avgusta drugi mladenič, star okoli 30 let, oba doslužena vojaka. In nemila smrt še ni imela dovolj samo s tema mladeničema, nego ona kosi naprej in tudi ne prizanese mladenkam. Tako je dne 4. septembra pograbila tukaj mlado deklico z imenom Regina Posch, staro 15 let; za njo je prišla na vrsto njena prijateljica in najbližnja soseda Veronika Šauperl, katera je umrla dne 8. septembra, stara 16 let. Veronike sestra pa je umrla spomladi, stara komaj še 18 let. Mladina, čeravno si čvrsta, pa smrti se ubraniti ne moreš, zato bodi tudi ti pripravljena vsikdar, ker ne veš ne ure ne dneva, kedaj te bode Gospod na račun poklical.

Samomor. Na Bučah pri Kozjem se je s puško ustrelil v prsa v vasi Pijevice neki posestnik, po domače rečeno »Festajn«. Zjutraj še ga je žena pustila v postelji ter odšla v sadonosnik sadja pobirat; med tem sname mož puško s stene ter se ustrelil. Bil je pri tisti priči mrtev. Nato žena prihitela v sobo, ali kaj, ker je že bilo prepozno. Rajnemu se je bojda zmešalo. Bog se ga usmili!

Iz Slov. Gradca se nam poroča, da pri pošiljatvah po železnici nekdo prečrtava slovenske naslove. Mi opomnimo, da tukaj ne pomagajo tožbe po časnikih veliko, ampak naj se naredi pritožba na ravnateljstvo v Beljak zoper tako ravnanje. Ravnateljstvo bo potem moralo preiskati, kje in kateri uradnik žali slovenski jezik.

Ogerski Slovenci iz Szechenykuta se zahvaljujejo za knjige, ki so jih dobili od rodoljubne duhovščine pri Sv. Petru zraven Radgone. Kakor čebelice mēd, tako išče naše ogersko slovensko ljudstvo dobrih knjig. Tudi ptujski nemškutar se širi med ogerskimi Slovenci in je vzel v Szechenykutu že dve žrtvi.

Iz Ponikve ob juž. žel. Kako je z našim bralnim društvom? Kakor znano, imamo na Ponikvi bralno društvo, o katerem pa ne vemo, ali še živi ali je že umrlo. Saj bi se pa tudi ne čudili, če že umira, kajti kakšen predsednik, takšno društvo. Kmalu bo leto minulo, treba bo zopet sklicati redni občni zbor. Tega pa gospod predsednik ne bo storil, treba bo drugim rokam vmes poseči. Skrajni čas je že, da se ta nedostanost, oziroma sedanja nedelavnost odstrani. Društvo bo le tedaj vsestransko napredovalo, kadar se bo tudi ta zadnja zavora odstranila.

Regulacija Pesnice. Iz Ptuja se nam piše: Naš okrajni glavar, namestn. svetnik grof Atems si je ogledal obrežja Pesnice ob zadnji velikanski povodnji in se je prepričal, da je regulacija Pesnice neobhodno potrebna ter je poklical občinske predstojnike, da bi z njim storili odločen korak, ne v Gradcu, ampak na Dunaju; pripravljen je tudi rajše odstopiti od svoje častne službe, kakor še nadalje gledati vsakoletno neizmerno bedo pesniških posestnikov. Hvala Vam visokorodni g. grof, Vi imate srce za nas uboge trpine. Gospodu Orniku in Flucherju več ne zaupamo. Le Vi visokorodni g. grof, Vi ste v sedanji bedi naše upanje. Prosimo pomagajte, ker vidimo, da imate pravo očetovsko srce za nas uboge trpine. Naša hvaležnost Vam je zagotovljena za zmiraj.

Hvaležni Pesničani.

Iz Ciglenc pri Vurbergu. Dragi naročniki »Slov. Gospod.«! Poglejmo nekoliko v naše kraje, povsodi po krasnih Slovenskih gorah vzbujajo se možje in mladeniči, le tukaj še spimo mrzlo zimsko spanje, vse oklepa ledena skorja narodne zaspanosti. Mi dremljemo in ne čutimo, da nam naši nasprotniki kopljejo grob, grob, v katerega bi radi položili našo vero in narodnost. Po umazanih časopisih nam hočejo vzeti ljubezen

do katoliške duhovščine, da bodo potem ložje iztrgali vero iz src našega naroda in s tem naredili ljudstvo sposobno za svoje temne namene. Živ dokaz temu je tisto ptujsko »kresalo«, žalibog, da je tudi tukaj pri nas tako, kakor ponočna ptica našel ta nebodigatreba »Štajerc« svoje prostore, kjer prebavljajo naši zaspanci in zadremanci njegov živež in si tolmačijo »krotino« kvakanje in regljanje. Nam se ti možje smilijo, da morajo nevedno podpirati svoje največje sovražnike. Želimo, da se njim v kratkem oči odprejo in zapodijo strupenega gada tje v tevtoburske goščave. Naročite si rajši krasni »Naš Dom«, kateri je resničen prijatelj, pa ne volk v ovčji obleki, ki je iz prave slovenske korenine, ta vrli list, ki je pisan v krščanskem duhu. Če pa ostanejo naši bratci gluhi in bodo še dalje slepo verovali »Štajerčevim« lažem, potem pridemo z imeni na dan, in sram jih bo pred vsem svetom. Da se to ne zgodi, naj pošljejo »Štajerca«, od koder je prišel in potem storijo svojo narodno dolžnost. Vrli Slovenci, odprite oči in ne pluvajte si v lastno skledo. — Kjer se berejo neverni časniki pri hiši, tam je kmalu mlačnost za verske reči doma.

Videž pri Slov. Bistrici. Veselje in hvaležnost sta nas naudajala, ko so v »Slov. Gospodarju« začeli s posebno vnamo buditi našo mladino ter jo navduševati za sveto narodno stvar. Zakaj to je edina pot, ki še lahko reši naš ljubljani narod v teh burnih časih propada! Pregovor namreč je: »Mladenič, vaje svoje poti, tudi v starosti z nje ne stopi.« In hvala Bogu! Vaš trud ni bil zastoj! Z veseljem prebiramo poročila iz raznih krajev, kako se povsod mladeniči navdušeno zbirajo pod slovenskim praporom, v lasti ob slovensko-nemški meji, v slavni Jarenini. Gotovo je bilo to povod, da so se tudi naši čili, nadepolni laporski fantje vzdramili in premagali ono zajčjo slabost, ki jih je do zdaj ovirala, da že zdravnej niso javno nastopili in svetu pokazali, da tudi v njih žilah teče slovanska kri, kakor onim, ki se imajo biti za narodno čast in svetinje ob nemško-slovenski meji, kjer je še veliko hujski boj, kakor pri nas. V nedeljo, 15. t. m., priredili so laporski mladeniči narodno veselico v gostilni g. F. Vehovarja, p. d. Jug-a, na Videžu. Vkljub slabemu vremenu zbralo se je precejšnje število odličnega občinstva, ki je z zanimanjem sledilo vspredu. Petje pod vodstvom slavnega znanega tenorista in pravnika gosp. Ašiča bilo je večinoma v narodnem duhu in prednašalo se je izborno. A tudi v umetnih pesmih pokazali so laporski fantje svojo spretnost in vsi navzoči smo občudovali krepke in zvoke glasove naših fantov. Navdušenje vskipelo je pa do vrhunca, ko je nastopil g. Peter Novak iz Slov. Bistrice in je navduševal mladeniče vstrajati pri začetem delu in ne omahovati v narodnem boju, posebno v času, ko se stavi vse naše upanje na našo narodno mladino, ko starejši, sicer po vsem zaslužni in spoštovani narodnjaki že omahujejo, nekateri celo desertirajo ali k nasprotnikom zbežijo, kakor slabi vojaki. Navdušeni »živio!«-klici brez konca in kraja sledili so temu govoru! In ponavljali so se isti klici, ko je v izbranih besedah izrazil g. Stupan, odbornik slov.-bistriškega političnega društva, svoje veselje, videti mladeniče tako navdušene za narodno stvar in za lepo slovensko petje. Mila naša slovenska domovina, dokler imaš tako navdušene mladeniče, ni se ti treba bati nobenih, še tako ljutih sovražnikov, ker ti naši mladeniči bodo stali kakor skala v narodnem boju in se upirali najhujšim navalom naših nasprotnikov. — Radostnega srca vračali smo se od te lepe veselice, želeč samo, da bi prav kmalu bili zopet tako veseli v družbi naših domačih fantov. — Vi pa, navdušeni laporski mladeniči, vstrajajte pri začetem delu in vabite v svoje kolo še druge mladeniče, da bomo s časom v celem slov.-bistriškem okraju imeli le en tabor narodno izobraženih značajnih mladeničev! Naprej zastava Slave! Mladenič.

Iz drugih krajev.

Kaj je na Koroškem novega? V Lipaljivesi se nahaja gomila. Nje posestnik misli, da je v njej pokopan v zlati rakvi kralj Atila, imenovan siba božja. Začel bo kopati. Naj bi mu bila sreča mila! — Pri Djekšah so našli žensko, kateri je bila glava odtrgana in do cela izjedena. Nihče je ne pozna. Pokopali so jo v Djekšah. — V Globasnici so ljudje, ki so bili pri ustanovni veselici nemškega »fajerbera« zraven, s kamenjem ranili slovenskega posestnika iz Štebnja. Ranjenec je že umrl. — Koroški Slovenci, ljubite slovenski jezik, ogibajte se vsake nemškutarije.

Iz Amerike se vračajo sedaj mnogi izseljenci, ker niso našli ne zaslužka, ne kruha, katerega so sli tje iskat. Tudi v Ameriki je doma revščina. V kratkem pride 300 ljudi domov iz Brazilije. Ne dajte se vjeti od brezvestnih agentov, ki vam slikajo nebesa, a vas odpeljavajo v pekel, samo, da dobe denar.

V 200 m globoko brezno je padel 56letni posestnik J. Resman iz Begunj na Gorenjskem. Kosil je na planini, kjer mu je spodrsnilo, in ga je objela smrt v globočini.

Upor turških vojakov. Turška vojaščina se je uprla, ker že več mesecev ni dobila nobene plače. Vojaki v Adrianopolu hočejo zažgati guvernerjevo palačo, ako jim ne dajo denarja takoj. V Monastiru v Macedoniji so meščani sami plačali vojake, da so rešili mesto, in v Scio v Mali Aziji so se vojaki polastili častnikov in jih zvezali, dokler ne dobijo svoje plače. Pravijo, da denarne težave sultanu kratijo spanje zadnje čase.

Truplo v zaboju. V Parizu je v Rue Chatillon neka gospa Marin v veži neke hiše spravila velik zaboju. Ker po zaboju v določenem času ni prišla, so ga odprli. V zaboju so našli truplo 50letnega moža. Gospe Marin ne morejo dobiti.

Židovsko bogoskrunstvo. Na bolničnem vrtu v Tergernsee na Bavarskem stala je mala lurska kapela z kipom Lurske Marije več let nobenemu v napotje in v veliko spodbudo bolnikov. Ustanovil je kapelico nek čudovito ozdravljeni mož. Za bolničnega oskrbnika imenovan je pa bil nedavno krščen čifut Maks Wurm, katerega je lurska kapelica tako bodla v oči, da jo je sklenil odstraniti. Vkljub protestu bolničnega zdravnika dr. Otta in ondotnega prelata Dannerbecka pustil je nesramni čifut pod osebnim svojim nadzorstvom kapelico in Marijino podobo razbiti. Ta živinski čin krščenega žida je pošteno katoliško prebivalstvo v Tergernseeju skrajno razburil. Posestniki hiš, stanovanj židom več ne oddajajo in tudi gostilničarji se jih branijo. Nesramnež bode pa posledico svojega židovskega sovraštva še čutil. Prebivalstvo, na čelu mu vrli ondotni okrajni glavar so žida naznanili sodnji in upati je, da dobi težko ranjeni čut Katoličanov zadoščenje.

Zagonetno obolenje nemškega cesarja. »Neue Fr. Presse« je prejela brzobjavko, da je cesar Viljem na svojem zadnjem potovanju v severne dežele s spremstvom vred srečno ušel nevarnosti. Visoka gospoda so lovili ribe in so dali nalovljene ribe okaditi. Po vžitku teh rib pa so vsi gospodje oboleli, nekateri celo hudo. Zlasti hudo je bilo Viljemu samemu. No, ozdravel je kmalu po svojem povratku, dočim nekateri gospodje iz spremstva še danes močno trpe na naslednjih silnega oholenja.

Društvene zadeve.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru je daroval deželni poslanec in odvetnik gospod dr. Fr. Rosina namesto venca na grob svojega prijatelja g. dr. A. Miheliča 10 K. Na mesto venca na grob g. stol. dekana dr. Iv. Križaniča so darovali č. gg. kanonik Jan. Ev. Bosina 40 K, župnik Marko Tomažič 5 K, župnik Sovič 10 K, župnik Hebar 10 K. Gostje in muzikantje na gostiji v Borec 5 K 40 h. Nadalje so darovali gg. superior Franc Jaušovec 10 K, notar dr. F. Firbas 20 K.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so gostje na hovi maši č. g. Peter Gorjupa v St. Petru v Sav. dolini zbrali za Mariborsko šolo z geslom: »Vse za vero, dom, cesarja!« 24 K 58 h. Nadalje so darovali gostje na gostiji Serdinšek-Petrovič v Spuhlji pri Ptuj 6 K. To se je zgodilo na predlog priprostega kmeta. Na isti gostiji so si ženin, oba starašina in še eden kmet naročili »Slov. Gosp.«, drugi trije gostje so si naročili »Naš Dom«. Slovenski kmetje, posnemajte ta krasni vzgled!

Kmet. zadruga za Slovegradec in okolico s sedežem v Slov. Gradci, bode imela v nedeljo dne 6. oktobra ob 4. uri popoldne, v lastnem poslopju, prvi javni občni zbor in sicer s sledečim vspredu: 1. Pregled računa za preteklo dobo. 2. Pogovor in posvetovanje zaradi ustanovitve posojilnice po Reiffeisenovem sistemu. 3. Razni nasveti in predlogi. K obilni vdeležbi vabi vse ude, kakor tudi neude odbor.

Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj si je na občnem zboru v nedeljo dne 22. sept. izbralo sledeči odbor: Fr. Lah, predsednik, Ferdo Skuhala podpredsednik, Silvester Šentjunc, tajnik, o. Peter Žirovnik, kaplan, blagajnik, Fr. Ver, knjižničar, Anton Bohak, Fr. Ribič, odbornika, Fr. Bratuša, Jan. Vidic, namestnika. Društvena bralnica bo od sedaj v hiši predsednika Laha, kjer bo knjižničar vsako nedeljo po večernicah izposojeval knjige. Društvo je štelo v pretečenem društvenem letu 43 udov; knjig se je prebralo do 400. Želimo, da bi se društva oklenili vsi Slovenci v ptujski okolici. Da bo živahneje in krepkeje delovalo v novem društvenem letu, nam je porok novi društveni odbor. Mnogo najlepših knjig so udje raznesli, pa še do sedaj jih niso vrnili. Odbor prosi, da to storé, ker ima sicer društvo veliko škodo.

Prostovoljno gasilno društvo v Logaroveh s sedežem v Kokoričih priredi 29. sept. t. l. tombolo v prostorih gosp. J. Razlaga. Začetek ob 3. uri popoldne. Po tomboli prosta zabava. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor. — Ob slabem vremenu se vrši tombola prihodnjo nedeljo. Približajmo se bratovsko.

Izredni občni zbor društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov vršil se je 22. t. m. v Radejevi gostilni na Bregu pri Celju sledeče: Ob 4. uri popoldne otvori predsednik g. Bovha zborovanje. Opozoriti mora, da obisk ni tako mnogoštevilen, kakor to važnost dnevnega reda zahteva. Navzoče prisrčno pozdravlja, posebno še tovariša Križana iz Sevnice, katerega predstavi zborovalcem. Nato se preide na dnevni red. K točki »nedeljski počitek« poroča predsednik, da se je že mnogo delalo v dosego istega, a žal, brez posebnega vspeha. Primorani smo torej čakati, da se zakonitim potom vpelje. Predlaga sledečo resolucijo: »Visoka vlada se pozivlja, da sprejme v prihodnje zasedanju državnega zbora od društva predložen načrt postave o nedeljskem počitku, ali ga sama izdela in državnemu zboru predloži v odobrenje.« Soglasno sprejeto. — Drugo točko »zavarovanje za starost« prevzel je tovariš prav. g. Pegan v poročevanje. Iz njegovega ednournega, korenitega in razvidnega poročila posnamemo le, da je vlada na mnoga tirjanja in priganjanja še vendar odločila izdati načrt nekake penzijske postave za privatne uradnike, ki pa nam obeta prav malo dobrote. To je kost, ki se vrže psu, ne pa sredstvo, s katerim naj bi bilo pomagano bedi nezavarovanih uradnikov. Poročevalec je razložil celi načrt točko za točko ter ga kritično obdelal. Zborovalci so mu z zanimanjem sledili, uverivši se, kako opravičene so uvodne značilne besede govornikove. Sklenila se je slednjič resolucija obstoječa iz 11 točk, s katero se zahteva premenitev načrta postave v prid uradnikom. — Konečno še predsednik predlaga in želi, da bi se tovariši bolj pogosto shajali na pogovore o skupnih interesih in zaključili na to zborovanje.

Sv. Pavel pri Preboldu. Igra »Pred nebeškimi vrati« se bo v nedeljo dne 29. septembra po večernicah ponavljala. Vstopnina 5 kr.

Kat. izobr. društvo v Št. Pavlu.

Cerkvene zadeve.

Vodstvo bratovščine presv. Srca Jez. in Mar. v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru priporoča vsem udom in razširjateljem bratovščine, ki so do zdaj pri njem naročali podobice, naj v prihodnje mesto podobice naročajo na novo izdano in jako primerno knjižico »Obljube presv. Srca Jezusovega«. Knjižica je samo za 2 v dražja (ako se jih naroči 100 skupaj) in ima na prvi strani tudi sličico presv. Srca Jez. V kratkem izide tudi slična knjižica o preč. Srcu Marijinem. Častivci presv. Srca Jez., sezite marljivo po tej knjižici, katere se je v kratkem času razprodalo že nad 12.000 izvodov. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru (Koroške ulice št. 5) in stane posamezni komad 10 v, po pošti 14 v, 100 komadov stane 8 K s poštno vred.

V Vuhredu se je od dne 1. do 8. septembra po vis. čast. dveh misijonarjih pri sv. Jožefu blizu Maribora obhajal sv. misijon, katerega so se verniki domače in deloma tudi sosednih župnij v obilnem številu vdeleževali, da se z Bogom spravijo in zadobijo odpustke sv. leta. Z dobro premišljenimi in za priprosto ljudstvo lahko razumljivimi govori sta vis. čast. misijonarja ganila in zrahljala srca poslušalcev, katerih je bilo blizu 600 obhajanih. Iskreno zahvalo za ves trud na prižnici in v spovednici v teh presrečnih dnevih zveličanja izrekajo vis. čast. gospodoma misijonarjema hvaležni vuhredski župljani.

Vurberg pri Ptujju. Štiridnevno od 2.—5. septembra povodom sv. leta obhajali smo pri bl. Devici Mariji v Vurbergu, katero so pričeli prečast. g. ptujski prošt in dekan Jožef Fleck s prelepo uvodno pridigo, kajti skozi štiri dni imeli smo vsaki dan pridigo in stanovski nauk. Te pobožnosti so se farani udeleževali prav pridno in marljivo prejemali sv. zakramente. Nad 1000 jih je bilo obhajanih. Posebno hvale vredno pa je, da so ljubili sosedje č. g. župniki in kaplani kakor od Sv. Ruperta, od Sv. Barbare, od Sv. Martina in od Sv. Janeza z Dravskega polja prišli na pomoč, zaradi tega se jim tudi tukaj izreka javna zahvala. — Cerkveno predstojništvo v Vurbergu, dne 23. sept. 1901.

Pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. je bil sv. misijon od 8.—16. sept. pod vodstvom č. g. misijonarjev iz Celja. Ljudstvo je marljivo zahajalo k božji besedi, saj je znana gorečnost in ljubeznjivost č. g. gospodov; prav pridno in pobožno so tudi verniki sv. zakramente prejemali, ker je bilo čez 2200 obhajancev. Ustanovila se je tudi »Marijina družba« za mladeniče in dekleta, katerih je že 220 vpisanih. Bog plati za ves trud veleč. gg. misijonarjema in spovednikom!

Gospodarske stvari.

Poteze iz narave!

(Piše Ferd. Vrabič.)

Kdor potuje, kaj vidi in ve. In jaz sem potoval, a ne kje v Afriki ali celo med človekojedci, ampak v svojih prostih uricah po krasni češki zemlji. Kot sin kmeta, zletim večkrat po polju. Kar sem tu videl, hočem orisati v velikih potezah; kaj in na kakšni stopnji je tukajšno kmetijstvo.

Sadjarstvo.

Pojdimo v sadunosnik, ali bolje rečeno, na polje, ker sadunosnikov, kot so naši, tu

nimamo. Vse polje je sadunosnik in pri hiši že opazaj drevje, da je veselje. Vsakih 10 korakov stoji jablan pri jablani, hruška pri hruški in to se vleče v polje ure hoda. Oh se več! Na poljskih mejah, koder raste pri nas doma trnovje, rastejo slive in jablane. Ob potokih, kjer rasto pri vas jelše in vrbe, se šibijo slive in češplje, da je veselje gledati v jeseni. Grmovja ne poznajo, tam se dviga kakšno drevo ob vsaki cesti, ob vsakem potu se nahaja drevje, sploh vse: njive, travnike in vsako ped zemlje so obsadili, zato pa tudi obil dobiček. Ne mislite, da so tukajšnji vrtniki enaki našim štajerskim. Takega reda, snaznosti ne vidiš tako kmalu, kakor je tu. Niti ene veje nima drevo preveč, bodisi suhe ali sveže, vse osnaženo, prečiščeno. Opazoval sem večkrat, kako imamo mi mnogovrstna drevesa, a tu jih ni. Imajo k večjemu eno ali dve vrsti in te zlahtno cepljene. Celo slive se tu cepijo.

V jeseni, ako prideš v Podmukle, vidiš ladijo za ladijo obloženo s sadjem, vse potuje po Labi v Nemčijo. Tu prodajajo češnje, slive, češplje, jabolke in hruške in to za drag denar. Vedi kmet, poznam tukaj posestnike, ki dobivajo na leto stotake za sad. Samo n. pr.: je dobil posestnik za hruške od enega samega drevesa 60 gld. in to bi mu vrglo k večjemu 3 vedre mošta. No kak razloček! Tudi češnje grede v denar. Tukajšnje podnebje je mrzlo, pri nas bi vsi obupali, da bi moglo na takšni zemlji sadje uspevati, a vendar. Da, sad rodi denar, cekini tu v resnici po drevju cvetijo, a ne v zakletih grajskih razvalinah. Marsikateri posestnik je obogatel in ve čislati sadno drevje, zato napredujejo ljudje bolj in bolj, medtem ko ste na Štajerskem vsak dan globlje v dolgovi in se selite v Ameriko.

Kadar bo videl kupec, da res izvrstno sad gojite, bodo tudi na Štajerskem cene poskočile, a dokler se bo sad tresel in klatil z drevesa, ne bo. Prvo je — zacepiti plemenite vrste in takšne, po katerih vprašujejo kupci. Ali je sedaj mogoče? ne! Trgovci dobro poznajo to grdo navado in sedajno štajersko sadje se nima popolnoma svetovne cene. Veliki pogrešek je tudi, da se naše sadje ne ponuja naravnost v okraje, kjer se kupuje. Zmiraj molčite in molčite, mar mislite, da bo trgovec v hišo prišel? Kdor ne kriči in ne oznanja po časniki, ne prodanič. Tu bi se moralo anonsirati v tujih listih, ne samo v slovenskih in še v teh se ne. Trgovske brihtnosti manjka in te ne dobite po šolah, marveč le v kupčiji. Druga glavna napaka je, da obesite vse na veliki zvon, če je kje toča pobila na Štajerskem. Če le kupec zve, toča je pobila, to razveljavi ceno, ker se kupci zbojijo, meneč, da je sad krastav. Ta napaka ni tako majhna, kakor si kdo misli. A v tukajšnjih krajih, če jim tudi toča vse zdrobi, ne boste nikoli čitali, da bi bila toča pobila. Ljudje so previdni in ne javkajo po listih. Poglejmo naše slovenske liste, nič drugega: tu je bila toča, pri nas je suša ali spet pri nas je povodenj vse vzela, takih kupčijskih slabosti ne smemo kazati. Mislite mari, da to javkanje kaj pomaga?

Ali treba tudi svinje snažiti? Gledé na krmljenje in snago store naši posestniki navadno to-le: V nesnažno, s staro, okisano pičo do polovice napolnjeno korito vržejo nekoliko klaje, sem in tja površno nasteljejo. In jedino to je, kar store za svinjsko snago, namreč površno nastiljanje. Ljudje še dandanes žive v nespametni veri, katera uči, da se prašič zavoljo same nesnažnosti valja po blatu. »Čim bolj je svinja blatna, čim bolj nesnažna, tem bolj ji tekne in se tudi redi«, tako zatrjujejo neumni nevedneži. To misel so podedovali od svojih pradedov in se je držé, kakor klošč pesje kože. Pred nekolikimi leti ni bila živinoreja tako razvita, kakor je današnje dni. Ljudje so videli, da se valja svinjsče po blatu, in so djali: »Glej no, kako mu to dobro dé«. To mnenje se je preneslo od očeta na sina in od tega na njegove otroke, ter tako slo od ust do

ust in se ohranilo nepokvarjeno do današnjega dne. In ako se mu reče: »Daj svinjam sveže vode, da se v njej skopajo, očistijo in ohladé; umivaj jih vsak dan z hladno vodo, in jih odrgaj s slamo«. In kaj mi potem tak trdovratnež reče: »Kaj boš ti mene učil! Jaz sem že star in vem kako mi je delati; moj dedek so tudi tako delali, pa so tudi imeli svinje!« Tako govorijo ti sebičneži in se ne dajo niti pičice podučiti, misleči, da bo pri tem njih starost užaljena, ako bodo poslušali nasvete mlajših. Hvala Bogu, da se nahajajo že gospodarji, kateri so se otresli te starinske navade, ter se držé novih koristnih izkušenj. Še enkrat povdarjam: Umen živinorejec dá prašičem dosti sveže vode, da se kopajo, čistijo in ohladé; nadalje jih umiva vsak dan s hladno vodo, in potem jih odrga s slamo. Debele svinje izpiraj tudi po zimi — pa ne z mrzlo, temveč z mlačno vodo, — in potem jih pa odrgaj s kunj, da se posuše. Ta posel izvršuj v gorkih svinjakih, ker se prašiči drugače prehladé. 1. Svinja ljubi čistočo in snago ravno tako, kakor vsaka druga žival. 2. Čist in snažen prašič je vedno bolj zdrav in 3. donša večjih dohodkov, kakor nečist in umazan. Te točke skušal bom na kratko razložiti. Prašič pušča svoje blato vedno v enem kotu svinjaka, da si ne ogrdi svojega ležišča; nikdar se ne bo vlegel na onesnaženi prostor. Ako je le še nekoliko čiste slame v hlevu, poišče si jo ter se zarije v njo. Ker se onesnaži vedno v enem kotu, in ker se ne vleže v blato, zatorej ljubi čistočo in zametuje nesnago. Res je, da se svinja rada drži blata, luž in mlak, pa to stori radi tega, da se ohladi. Privošči svinji čiste vode za kopanje, osnaži jo po koži, in prepričal se boš, da ne pojde več v blato in mlako. Zakaj pa se po zimi nikdar ne valja? Po zimi zato ne, ker mu ni vroče, po letu pa se mora iti v nesnažne mlake hladit, ker mu ne daš ti hladne in čiste vode. Vsak se je že prepričal, da bolehajo prašiči po letu češče, kakor po zimi. Vzrok tej prikazni je nesnaga in velika vročina, katera škoduje posebno debelim svinjam. To vse se lahko odpravi s hladno vodo. Gnoloba šetin je jako nevarna svinjska bolezen, vsled katere pocpa mnogo živalij. Kaj pa je vzrok tej bolezni in kako jo zabranimo? Najpoglavitejši vzrok gnolobi šetin je nesnaga. Bolezen pa odvrnemo tako-le: Svinje držimo v snažnih svinjakih, dajemo jim tečne piče ter sveže vode za pijačo in kopanje, slednjič, jih ocedimo vsak dan po koži. Tudi korito naj se večkrat s krtačo dobro osnaži. J. Vuk.

Loterijske številke.

Linc	21. sept. 1901.	18, 82, 5, 27, 45
Trst	» » »	35, 74, 18, 43, 71

O k l i c.

Na prostovoljno prošnjo Vincenca Lonšek, oziroma njegovih dedičev Janeza in Jakoba Lonšek se bode posestvo vl. št. 148 kat. obč. Rečičkaves na javni dražbi v Rečičkivasi prodalo dne

7. oktobra 1901.

od 10. do 12. ure dopoldne. Izkliena cena je prvotno 900 gld. ali 1800 K; ako nihče ne ponudi te svote, se bode izklicalo za 700 gld. ali 1400 K.

Pri dražbi položiti je 200 K, ostanek kupnine pa se mora plačati v enem mesecu s 5 % obrestmi od dne dražbe. Tabularnim upnikom je pridržana zastavna pravica ne glede na kupno ceno; pri izklicni ceni po 700 gld. ima pravico prodajalec v enem mesecu dražbo razveljaviti.

Natančnejši pogoji so na razpolago v c. kr. okrajni sodnji in v c. kr. notarski pisarni v Šoštanju.

C. kr. okraj. sodnija Šoštanj, odd. I.
dne 9. sept. 1901.